

2. tanulmány

Meglátom, akarom, megszerzem

Január 6., szombat délután

Isten hatalma csak abban a szívben tud eredményes munkát végezni, amely állandóan jó talajt képez az igazság drága magvai számára. A bűn tövisei minden talajban megteremnek. Nem kell művelni őket. A jellem szép vonásait azonban gondosan ápolni kell. A tüske és a tövis mindig elő akar bújni. A tisztogatást tehát soha nem szabad abbahagyni. Ha szívünket nem tesszük ki állandóan a mennyei hatásoknak, ha a Szentlélek nem csiszolja és nemesíti szüntelenül a jellemünket, akkor a régi szokások újra jelentkeznek az életünkben. Hiába mondjuk, hogy hisszük az evangéliumot. Ha az evangélium nem szentel meg bennünket, hitvallásunk semmit sem ér. Ha nem győzzük le a bűneinket, akkor a bűneink győznek le minket. A tövisek, amelyeket levágtunk, de nem téptünk ki gyökerestől, rohamosan nőnek, mígnem elárasztják a lelkünket. – *Krisztus példázatai*, 29. o.

Kedves Testvéreim! Legyenek állandóan Isten parancsolatai és Jézus Krisztus bizonyásgtevése a gondolataitok tárgyai, és üzzék el a világi gondolatokat tőletek. Ezekről elmélkedjétek, amikor lefeksztetek, és amikor felkeltek! Életetek és eljárásotok legyen összhangban az ember Fiának eljövételével! Az elpecsételés ideje rövid, és csakhamar befejeződik. Most, amíg a négy angyal még tartja a négy szelet, itt az ideje, hogy megerősítsük és biztosítsuk elhivatottságunkat és kiválasztottságunkat. – *Tapasztalatok és látomások*, 88. o.

Elhanyagoljátok Isten szavát, holott ott találhatjátok meg népéhez írt, a veszélyekre mutató figyelmeztetéseit. De olyan sok a gondjuk-bajuk, hogy alig hagynak időt az imára. Az erő helyett üres formaságot látunk.

Ó, mily szívből fakadón imádkozott Jézus! Pedig Isten szeretett Fia volt! Ha Megváltónk ennyi buzgalomról, erőkifejtésről és kínról tett tanúságot, mennyivel többre van szükségük nekünk, akiket az üdvösség örököseinek hívott el. Minden erejüket az Úrba vetett hitükből merítik és lelkük teljes átadásával küzdenek Istennel, és így szólnak: „Nem engedlek el, amíg meg nem áldasz engem!” De láttam, hogy szívük mégis elnehezedik az élet gondjai miatt, és elhanyagolják Istent és Igéjét. – *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 133. o.

Az ártatlan angyalokat mélyen elszomorítja Isten hitvalló népének szívében élő hitetlenség, büszkeség, irigység és a világ szeretete. Sírnak, amikor tapasztalják a bűn hatalmát, amely Krisztus sok hitvalló követőjének szívében gyökerezik; ha látják, hogy következetlen, görbe útjukkal gyalázatot hoznak Istenre. Mégis akik a legsúlyosabban hibáznak, akik a gyülekezet legnagyobb gyöngeségének az okai, és beszenyvezik szent hitvallásukat, azokon nem látszik riadalom, nem tartják bűnösnek magukat, hanem azt képzelik, hogy szépen felvirágoztak az Úrban. – *Bizonyságtételek*, 2. kötet, 102. o.

Január 7., vasárnap – A jólét evangéliuma

A lelki fejlődés és jólét szorosan összefügg a keresztyény bőkezűséggel. Krisztus követői örvendjenek annak a kiváltságnak, hogy az életükben megnyilvánulhat Megváltójuk irgalmassága. Amint áldozatot hoznak az Úrnak, úgy biztosak lehetnek afelől, hogy kincsük előttük jár a mennyei kapuk felé vezető útjukon. Akarod biztosítani a vagyonodat? Helyezd azokba a kezekbe, amelyeken megláthatod a szegek okozta sebhelyeket! Élvezni akarod a vagyonodat? Használd fel a nyomorgók és szenvedők javára! Akarod gyarapítani a tulajdonodat? Akkor figyelj Isten intelmére: „Tiszteld az Urat a te marhádból, a te egész jövedelmed zsengéjéből. Ekképpen megtelnek a te csűrjeid elégséggel, és musttal áradnak el sajtód vályúi.” (Péld 3:9–10) Ha azonban arra törekszünk, hogy vagyonunkat saját, önző céljainkra visszatartsuk, örök veszteségünk lesz. Attól a pillanattól kezdve, hogy kincsünket odaadtuk Istennek, neve és változhatatlansága pecsétjét viseli. – *Apostolok története*, 253. o.

Amit az emberek Isten bőkezűségéből kapnak, az mind Istené. Az értékes és szép dolgokat azért adja a kezünkbe, hogy próbára tegyen, lemérje a szeretetünket, és a kegyelme iránti hálánk mértékét. Legyen az gazdagság vagy értelem kincse, helyezzük szívesen hozott áldozatként Jézus lábához.

Egyikünk sem lehet meg Isten áldása nélkül, de ha akarja, elvégezheti a munkáját az emberi segítség nélkül. Minden embernek kiszabta a kötelességét, és mint intézőit bízta meg őket a gazdagság vagy értelem kincseivel. Bármit adunk is Istennek – kegyelme és bőkezűsége folytán –, a javunkra írja, mint hűséges intézőinek. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 736. o.

A Szentírás tanításai alapján tudjuk, hogy a gazdagság csak akkor válik veszélyessé, ha elsőbbséget élvez a halhatatlan kincsekkel szemben. Csapdába vezet a földi, mulandó értékekért folytatott küzdelem, ha az felemészti az Isten által elvárt gondolatokat, érzéseket és áldozatkészséget. Akik az örök dicsőség világosságát a világi mázra és ragyogásra, az örök mennyei otthont pedig ideig-óráig birtokolható földi házra cserélik fel, azok esztelen döntést hoznak...

A pénz Isten ajándéka, amit hűségesen az Ő szolgálatában kell felhasználnunk. Az Úr megáldotta Ábrahámot, gazdaggá tette őt aranyban, ezüstben, jószágban. A Biblia leírása alapján tudhatjuk, hogy az Úr gazdagságot és tisztességet adott Dávidnak, Salamonnak, Jósafátnak, Ezékiásnak isteni kedvezése bizonyítékául.

Mennyei Atyánk számos ajándékához hasonlóan a gazdagság is felelősséggel és jellegzetes kísértésekkel jár. Sokan, akik hűségesek voltak Istenhez a háborúság idején, a jólétben a kísértések áldozataivá váltak! A vagyon birtoklása felszínre hozza az önző természet uralkodó szenvedélyét. Korunk világa magán viseli a Mammont imádók kicsinyes kapzsiságának átkát. – *The Review and Herald*, 1882. május 16.

Január 8., hétfő – Ködös lelki látás

Krisztus megnevezte a lélek veszélyeit. Márk feljegyzése szerint a világi gondokat, a gazdagság csalárdságát és egyéb dolgok kívánását említette. Lukács az élet gondjait, gazdagságát és gyönyöreit jegyzi meg. Ezek fojtják el az ígét, a fejlődő lelki magot. Ha az ember nem Krisztusból táplálkozik, a lelki élete elpusztul.

„A világi gondok.” Az emberiségnek nincs egyetlen olyan osztálya sem, amelyet ne kísértenének az evilági gondok. A szegényeket a nehéz munka, a nélkülözés, a nyomortól rettegés nyugtalanítja és terheli. A gazdagok a veszteségektől félnek, és tele vannak aggodalmaskodással. Krisztus azt mondja, hogy tanuljunk a mező virágaitól. Számos követője azonban nem gondol a virágok tanítására, és nem bízik abban, hogy a Megváltó szüntelenül gondot visel róla. Krisztus nem hordozhatja e bizalmatlanok terhét, mert nem vetik reá. Így az élet gondjai elválasztják őket tőle, amelyek miatt vigaszt és segítséget kellene nála keresniük. – *Krisztus példázatai*, 29–30. o.

Te magad döntesz a sorsod felől. Büszkeséged, a világ örömeinek szeretete, értelmetlen, üres beszéded, önzésed mind megmérgettetik, és a gonoszság súlya károdra billenti ki a mérleg nyelvét. Szegény vagy, szerencsétlen, vak és lelkileg üres. A gonoszság magva mély gyökeret ereszt a szíved talajában, és nem hagy életteret a jó magvának... Látam, hogy sokan azzal áltatták magukat, hogy jó keresztények, pedig Jézustól egyetlen fénysugár sem juthatott el a szívükig. Nem tudják, mit jelent megújulni Isten kegyelme által. Nincs személyes, élő kapcsolatuk Ővele. Láttam, hogy Isten a kardját élesítette, hogy levágja őket. Ő, ha tudná minden hideg vagy langymeleg bizonyágtévője, milyen tisztító munkára készül az Úr! Drága barátaim, ne áltassátok magatokat az állapototokat illetően! A hű tanú a következőket mondja: „Tudom a te cselekedeteidet.” A harmadik angyal lépésről-lépésre vezet Isten népét, mind feljebb és feljebb, és az Úr minden lépésükben megpróbálja őket. – *Spiritual Gifts*, 229–230. o.

Komoly belső lelki munkát kell végeznünk a szombattartók közt. Fel-tétlenül nyissák ki a szemüket, lássák meg valódi helyzetüket, legye-

nek buzgók, és tartsanak bünbánatot! Máskülönb en elveszítik az örök életüket. A világ lelkülete megszállta és a sötétség hatalmasságai fogóságba hurcolták őket. Nem engedelmeskednek Pál apostol intésének: „Ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elmétek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.” – *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 404–405. o.

Január 9., kedd – A kapzsiság felé vezető lépések

A kígyó válaszolt Évának. Azt mondta, Isten azért tiltotta el tőlük a tudás fáját, hogy ezáltal alárendeltségi viszonyban tartsa őket, nehogy ismeretet szerezve hatalomra tegyenek szert. Biztosította az asszonyt, hogy a fa gyümölcse ízletesebb a kert bármely fájának gyümölcsénél, és fogyasztása Istennel teszi őket egyenlővé.

Eva úgy ítélte meg, hogy a kígyó beszéde bölcs volt, Isten tiltása pedig igazságtalan. Vágyakozással tekintett az ízletesnek tűnő gyümölcsöktől roskadozó fára. A kígyó szemmel láthatóan jóízűen táplálkozott belőle. Minden fa gyümölcsénél jobban vágyott erre a gyümölcsre. – *Confrontation*, 13–14. o.

Sokakban irigy, önző világi lelkület uralkodik, és csak a saját érdekeikkel törődnek. Az önző gazdag nem viseli szíven az embertársai ügyeit, ha csak nem azért, hogy kihasználja őket. Szakítanak a nemes, istenfélő természettel, és feláldozzák az önző érdekeikért. Minden baj gyökere a pénz vágya. Megvakítja az embereket, és megakadályozza, hogy felismerjék Isten és felebarátaik iránti kötelességeiket. – *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 405. o.

Az önzés kapzsiság, következésképpen bálványimádás is. Istenben és a Szentírásban hívő keresztényekként sokak neve szerepel a gyülekezet névsorában, de olyan dolgokat imádnak, amelyeket az Úr azért bízott rájuk, hogy általuk nélkülöző felebarátaikon segítsenek. Lehet, hogy nem a szó legszorosabb értelmében imádják a földi kincseiket, viszont bálványozzák őket, és így a Mammonnak szolgálnak. Azt a tisztele-

tet adják meg a földi dolgoknak, amely a Teremtőt illeti meg. Isten, aki mindent lát és tud, feljegyezi hitvallásuk hamisságát. – *Keresztény sáfárság*, 172. o.

Isten gyógyírja az önzés és irigység bűne ellen a folytonos, magunkat megtagadó jótékonyság és adakozás gyakorlása. Urunk azért vezette be a rendszeres adakozást, hogy fenntartsa művét, és enyhítse a szenvedők és ínségesek nyomorúságát is. Azért rendelte el, hogy az adományozás szokássá váljon, hogy ellensúlyozza az önzés veszélyes és csalóka bűnét. A folyamatos adakozás halálra éheztetni az irigységet. Isten akarata szerint a rendszeres adakozás célja olyan gyorsan elszakítani az irigytől a gazdagságot, amint szert tesz rá, azonnal az Úrnak szentelje az Őt megillető részt. – *Bizonyságtételek*, 3. kötet, 481. o.

Január 10., szerda – A kapzsiság: az önző érdekek keresése

Júdás nem sokkal húsvét előtt megújította szerződését a papokkal, hogy kezükbe adja Jézust. Majd elrendelték, hogy az Üdvözítőt azoknak a helyeknek egyikén kell elfogni és letartóztatni, ahol elmélkedés és imádkozás céljából szokott tartózkodni. A Simon házában megtartott ünnep óta Júdásnak sok alkalma volt, hogy elgondolkodjon azon a terven, amelynek a megvalósítására szerződéssel kötelezte magát. Szándékát azonban nem változtatta meg. Harminc ezüstpénzért – vagyis egy rabszolga áráért – eladta Urát a gyalázatnak és a halálnak.

Júdás nagyon szerette a pénzt. Korábban azonban nem volt annyira romlott, hogy ilyen cselekedetet hajtson végre. Azonban addig dédelgette a kapzsiság ördögi lelkületét, míg ez lett életének a mozgó ereje. A Mammon iránti szeretete felülmúlta a Krisztus iránti szeretetét. Mivel rabszolgájává lett egy bűnnek, Sátán kezébe adta magát, hogy minden bűnnel megpróbálkozzon. – *Jézus élete*, 617. o.

Júdás szűkkeblű önzését Jézus általa akarta megszüntetni, hogy kapcsolatba hozza saját önfeláldozó szeretetével. Tanításaiban feltárta azokat az alapelveket, amelyek a tanítvány önző becsvágát is érintették.

Jézus ily módon egyik tanítást a másik után adta, és Júdás sokszor felismerte, hogy az ő jelleméről van most szó, és az ő bűneit tárta fel, de nem akart engedni az isteni befolyásnak.

Ellenállt a kegyelem esedezéseinek, azért a gonosz befolyása végül felülemelkedett benne. Jézusnak egy dorgálásért megharagudva és becsvágyó álmainak szétfoslása miatt kétségbeesve átadta magát a kapzsiság démonának, és elhatározta, hogy elárulja Mesterét. A húsvéti vacsora terméből, Krisztus jelenlétének örömeiből, az örök élet reményiségének világosságából kiment a gonosz munkájára, a külső sötétségbe, ahol már nem volt számára remény. – *Nevelés*, 81. o.

A kapzsiság fokozatosan fejlődő bűn. Ákán addig dédelgette kapzsi vágyát, míg az szokásává lett, és bilincsbe verte őt, amit szinte lehetetlen volt széttörni. Amíg a bűnnek hódolt, döbbenettel tolthette volna be annak a gondolata, hogy ezáltal szerencsétlenséget hoz Izrael népére, de fogékonyságát annyira eltompította a bűn, hogy amikor a kísértés jött, könnyű prédává vált. – *Pátriárkák és próféták*, 503. o.

Sátán különböző módszerekkel vágyat ébreszt a testvérekben, hogy szerencsét próbáljanak. Egyeseket a vagyonszerzés távlatának csábításával telkek vásárlására ösztönöz. Ezáltal sokan kivonják a pénzüket az intézményeinkből, és a földekbe „temetvén” pénzüket, Isten ügyének előrehaladását akadályozzák.

Ha egy ügyleten pár száz dollárt nyernek, máris késztetést éreznek, hogy még többet fektessenek be a még nagyobb nyereség érdekében. Ingatlanokat, bányákat vásárolnak. Sátán terve sikeres: ahelyett, hogy az intézményeink pénzalapjait gyarapítanák, sokan inkább ingatlanokba fektetnek, vagy a bányászatban próbálnak szerencsét. Ekképpen táplálják az anyagiasság szellemét. A fősvénységre hajlamosak minden dollárt a saját nyereségük gyarapítására használnak, ahelyett, hogy Isten ügyének előmenetelét támogatsák. – *Keresztény sáfárság*, 182–183. o.

Január 11., csütörtök – Az önkontroll

Most van a próba ideje, most kell felkészülnünk a mennyre! Krisztus életét áldozta azért, hogy részünk lehessen ebben a próbaidőszakban. Ez idő alatt Sátán mindent megtesz, hogy megszerezze felettünk az uralmat. Azon fáradozik, hogy rávegye az embert: adja át magát a pénzszerezés lelkületének. A szórakozás újabb és újabb lehetőségeit teremti meg, hogy az elmét teljesen lekössék a világi élvezetek. Azt akarja, hogy megfélemljen a szelíd és nyugodt lélek kincséről, amelynek oly becses az értéke Isten előtt, és élete minden pillanatát a becsvágyó tervek megvalósításának vagy a kedvteléseinek szentelje...

Sátán minden befolyását arra használja, hogy elfojtsa az emberben Isten és a lelkiismeret hangját. Az emberek az ellenséget választották a vezetőjüknek... Kedvteléseiket és szórakozásukat szolgáló tervekben bízva a mulandó dolgokért harcolnak. – *In Heavenly Places*, 36. o.

Akik egyre közelebb kerülnek a világhoz, és mind jobban hasonlítanak hozzá érzésben és gondolkodásban, azok eltávolodnak az Üdvözítőtől, és Sátán az így keletkezett űrt azonnal jelenlétével, önző, alantas terveivel tölti ki.

Ha közeledünk Istenhez, egymáshoz is közelebb kerülünk. Nem mehetünk úgy a kereszthez, hogy lélekben ne váljunk eggyé egymással. Krisztus azért imádkozott, hogy a tanítványok egyek legyenek, ahogy Ő is egy az Atyával. Egységre és egyetértésre kell tehát törekednünk, hogy Isten dicsőíttessék meg bennünk, ahogyan a Fiúban is megdicsőíttetett. Atyánk minket is úgy szeret, ahogyan egyszülött Fiát szeretete.

Isten szeret téged. Nem azért akarja a közeledésedet, hogy bántson. Ó, nem! Bátorítani akar, begyógyítani Sátán és a bűn okozta sebeidet, elűzni szomorúságodat, hogy ajkadról a hála éneke szállhasson fel. – *That I May Know Him*, 246. o.

Az apostol bemutatja a keresztény élet fejlődésének az útját, amelynek minden újabb állomása közelebb visz Isten megismeréséhez. Hit, erény, ismeret, mértékletesség, türelem, kegyesség, testvérek iránti kedves-ség és segítőkéssz emberszeretet: mindezek a megmenekülésünket szol-

gálják, amikor lépésről lépésre felemelkedünk a Krisztus által kitűzött célíg. Így lesz Jézus „bölcességül nekünk Istentől, igazságul, szentségül és váltságul” (1Kor 1:30).

Lépésről lépésre előrébb jutva a legnagyobb magasságba érhetünk fel. Ne csüggedj el a nagy munka, amelyet egy életen át végezned kell, mert nem egyszerre kell ezt megtened. A lényed teljes erejével indulj munkába naponta! Minden drága alkalmat használj fel helyesen, értékeld az Istentől kapott segítséget, és fokról fokra fölfelé emelkedve haladj előre a lelki növekedés útján! Gondolj arra, hogy egyszerre csak ezen az egy napon kell megtened, amit lehet – Isten egy napot adott neked! A mennyei feljegyzések megmutatják, hogyan értékelted a napjaid lehetőségeit és alkalmait. Bárcsak helyesen használnál fel minden Istentől kapott napot, hogy meghallhasd a Mester elismerő szavait: „Jól van, jó és hű szolgám!” – *Az én életem ma*, 95. o.

Január 12., péntek

További tanulmányozásra: *Bizonyágtételek*, 6. kötet, „Kötelességünk a világ iránt” c. fejezet.